

Christina Wallmark (SD)
Ulf Wester (SD)

Remiss av Tillgängliga stränder – ett mer differentierat strandskydd – (SOU 2020:78)

SU

Vi ser positivt på en tydligare reglering av strandskyddet, så som det föreslagna lättnader i skyddet vad gäller små sjöar och vattendrag, liksom i de delar av landet där bebyggelsestrycket är lågt. Samtidigt innebär dessa lättnader att förhållandevis lite av tillkommande bebyggelse i landet i praktiken kommer att tillkomma, i närheten av stränder och vattendrag eftersom efterfrågan på bebyggelse i dessa delar redan i utgångsläget är lågt.

Vi menar även att nuvarande ordning, där det är kommunerna som ansvarar för prövning av strandskyddsdispenser, bör bestå. Samhälls- och stadsplanering är och bör vara i huvudsak en kommunal angelägenhet. Vi ser hellre ett stärkande än en försvagning av det kommunala självstyret på denna punkt.

Förslagen om att bibehålla och stärka strandskyddet i områden där det råder ett starkt exploateringsskydd, riskerar dock att leda till suboptimeringar och en vad gäller hållbarhetsaspekter, icke önskvärd utspridd, gles och högt transportberoende stadsbygd. Det i utredningen aktuella syftet med strandskyddet – tillgänglighet till stränder – kan mycket väl uppnås även om bebyggelse tillkommer närmare strandlinjer och vattendrag än 100 (eller i vissa fall 300) meter.

Vi menar att tillgängligheten till strand i Stockholm är både god och en kvalitet i sig i, såväl i äldre som i nyare stadsdelar Hammarby Sjöstad och Västra Kungsholmen liksom den under utbyggnad varande stadsdelen Norra Djurgårdsstaden kombinerar vattennära bebyggelse med hög tillgänglighet och både praktiskt och juridiskt sett offentligt tillgängliga stränder. Dessa stadsdelar hade dock ej kunnat utformas på det sätt som skett och sker, om det ej existerat ett undantag vad gäller strandskydd, som i korthet beror på att redan ianspråkstagen mark nära vatten får exploateras.

I vissa fall bör det snarare göras lättare att bygga närmare en strandkant än enligt nuvarande bestämmelser - även i områden med ett starkt exploateringsskydd. Förutsättningen är självfallet att tillgängligheten värnas och förstärks och att helheten i stadsdelen vinner på detta. Ett exempel kan vara det förslag till byggnad för allmänt ändamål (skola/förskola) som diskuterades intill sjön Trekanten vid Liljeholmen för några år sedan.

Förslaget om en restriktiv tillämpning av skälen för upphävande och dispens i starkt exploaterade områden inte är tillräckligt flexibelt för att kunna uppnå goda helhetslösningar. Ett strikt tillämpande av skälen för upphävande riskerar att få negativa effekter på såväl sociala som ekologiska värden. Det kan till exempel leda till att mer värdefulla natur- eller parkområden strax utanför strandskyddsgränsen behöver tas i anspråk för att skapa trygga och

välfungerande stadsdelar stället för att områden med något lägre värden inom 100 meter från stranden bebyggs.

Vi avstyrker samtidigt utredningens förslag till tillägg i miljöbalken, och förordar en omarbetning som tar sin utgångspunkt i stadsbyggnadskontorets skrivning ovan. Tillägget innebär att de särskilda skäl som får beaktas för att upphäva strandskydd eller bevilja dispens ska tillämpas särskilt restriktivt i områden där exploateringsgraden är hög och efterfrågan på mark för bebyggelse är stor.